

11/03/2022

Четвърта част на Великия покаен канон на св. Андрей Критски съборно бе прочетена в храм „Св. Георги“

На 10 март, в столичния храм „Св. вмчк Георги“ на бул. „Св. Патриарх Евтимий“ бе отслужено Велико повечерие с четвърта статия на Великия покаен канон на св. Андрей Критски.

Съгласно програмата на Софийската св. митрополия за съборните богослужения през Великия пост, тази част от покаяното моление бе прочетена от Негово Високопреподобие архимандрит Василий, протосингел на Софийска света митрополия.

На великопостното богослужение молитвено участие взеха Негово Преосвещенство Белоградчишкият епископ Поликарп, викарий на Софийския митрополит, и архимандрит Евтимий, духовен надзорник на Софийска епархия.

Множество предстоятели на храмове, столични свещеници и миряни са събраха и тази вечер на съборна молитва в един от най-красиво изписаните храмове на столицата. Верният Божи народ наведе благоговейно глава пред словата на св. Андрей Критски от последната част на Великия покаен канон, и за сетен път се обърна към Господа с думите: “Помилуй ме Боже, помилуй ме!”

Дивните и умилителни песнопения на Покаяния канон, както и вдъхновяващите химни на Великото повечерие бяха изпълнени от Софийския свещенически хор, ръководен от ставрофорен иконом Кирил Попов. В края на последованието архимандрит Василий се обърна към многобройните богомолци с пастирско слово. В него той каза:

“Поредна четвърта вечер от първата седмица на Великия пост сме на общо съмоление. Утихнали в умиление, в молитвен унес пред очите ни преминаха образите на хора и личности, описани в редовете на Свещеното Писание на Стария и Новия Завет. Видяхме образи на хора, които са съгрешавали, принасяли покаяние и отново падали, но и пак ставали. И като богопредани, достигнали духовно съвършенство в свое време. Всички тези примери, описани от св. Андрей, представят на съвременния християнин познание за великата Божия милост и му дават надежда като го окуражават да не се страхува и да следва Бога. Макар и да падне в някакво изкушение или прегрешение, може да стане и да извика от дълбочината на сърцето си: “Помилуй ме, Боже, помилуй ме!” и да очаква прошка от Бога.

Дните на пост са време да се очистим от всяка сквернота, да принесем покаяние, да простим и да поискаме прошка. Това са дни на равносметка, дни на обръщане към Твореца. Затова да бъдем по-усърдни в молитвата и в добродетелността... Всеки човек в живота си има своите сакрални моменти, които формират неговото развитие. Сам Бог ни докосва с всемилващата Си десница чрез събития, срещи, случки и ни подтиква да променим курса на движение. Усъвършенстването ни започва с желанието да загърбим злите си дела и да начнем нов живот, различен от греховния. Живот, в който първо да не се самозаблуждаваме. Ако се самоизлъжем и успеем да заблудим и тези около нас, и си живеем в доволно в една илюзия, то Сърцеведецът, Когото не можем да заблудим и излъжем, ще ни потърси сметка. Горко ни, ако останем цял живот в самозаблудата! В онзи ден на истината, при Възкресението на мъртвите, делата ще ни се открият и ще бъдем изобличени пред всички хора. Затова да ползваме всяко благодатно време и да направим духовна ревизия и равносметката на живота и делата си!” – каза в словото си

отец Василий и продължи да говори за стремежа, който трябва да има християнинът – достигане на обожение и наследяване на Царството Божие – Царството небесно.

ЗА ПОВЕЧЕ СНИМКИ НАТИСНЕТЕ ТУК.

bg-patriarshia.bg